

Fővárosi Ítéltábla

15.Gf.40.235/2025/10/II.

Felperes: Felperes1 (Cím1.)

Felperes képviselője: dr. Seress Judit kamarai jogtanácsos

Alperes: Alperes1 (Cím2.)

Alperes képviselője: Gyalog Ügyvédi Iroda (Alperes1 jogi képviselőjének címe.; ügyintéző: dr. Gyalog Balázs ügyvéd).

A per tárgya: adós gazdálkodó szervezet volt tagja felelősségének megállapítása

Elsőfokú bíróság: Budapest Környéki Törvényszék

Fellebbezéssel támadott határozat száma: 13.G.40.030/2024/25. számú ítélet

Fellebbezéssel támadott határozat kelte: 2025. május 30.

Fellebbezést benyújtó fél: alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.335.000 (Egymillió–háromszázharmincötezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak 2.500.000 (Kétmillió-ötszázezer) forint – tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán – feljegyzett fellebbezési illetéket oly módon, hogy azt az állami adó- és vámhatóság által közzétett illetékbevételi számla javára az esedékesség napjáig befizeti.

Ezen ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság a 25. sorszámú ítéletében megállapította, hogy az alperes mint a felszámolási ügy adósa1. (a továbbiakban: adós) felszámolási eljárása megindítását megelőző három éven belül részesedését átruházó, többségi befolyással rendelkező volt tagja korlátlanul felel az adós ki nem elégített 37.855.847 forint kötelezettségéért, és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 37.855.847 forint ki nem elégített hitelezői igényt, továbbá 1.335.680 forint perköltséget. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak a határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 1.500.000 forint feljegyzett eljárási illetéket a Felperes1 illetékbevételi számla javára.

[2] Az ítélet indokolásában a következő tényállást rögzítette:

[3] Az adós gazdálkodó szervezetnek az alperes 2018. augusztus 8. (helyesen: 2018. augusztus 1.) napjától volt egyedüli tulajdonosa és egyben egyedüli önálló képviseleti joggal rendelkező vezető tisztségviselője. Az adós cég jegyzett tőkéje 2018. augusztus 8. napjától a felszámolási eljárás kezdő napjáig 3.000.000 forint volt.

[4] Az adósnak 2019. május 20. napján 38.040.000 forint esedékes adótartozása keletkezett, amelyet elmulasztott befizetni.

[5] Az adóssal szemben a NAV Pest Vármegyei Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: adóhatóság) a 2019. január 1. – 2019. április 30. (helyesen: 2019. január 1. – 2020. április 30.) terjedő időszakra, általános forgalmi adó adónemben adóellenőrzést folytatott le. Az eljárás 2018. (helyesen: 2019.) október 8. napján kezdődött. Az alperes mint az adós ügyvezetője az eljárásban 2018. (helyesen: 2019.) október 9. napján írásbeli nyilatkozatot tett. Az adóhatóság a vizsgálat eredményeként 38.040.000 forint adókülönbözetet állapított meg, 19.020.000 forint adóbírságot szabott ki és 3.291.000 forint késedelmi pótlékot számított fel.

[6] Az adóhatóság 2019. január 14. (helyesen: 2020. január 6.) napján végrehajtást indított az adóssal szemben, melyet a felszámolás elrendelésére tekintettel szüntettek meg.

[7] Az alperes az adósban fennálló 100%-os üzletrészt 2019. december 13. napján üzletrész adásvételi szerződéssel átruházta személy neve kínai állampolgárra 3.000.000 forint vételár ellenében.

[8] A Budapest Környéki Törvényszék Cégbírósága a Cg.Cégjegyzékszám1/12. számú, 2020. február 21. napján kelt végzésében a változás bejegyzése iránti kérelmet hiánypótlási eljárás lefolytatása nélkül visszautasította arra tekintettel, hogy a bejegyezni kért személy vonatkozásában a cégjegyzék eltiltási bejegyzést tartalmaz.

[9] Az adós eljárást segítő1-nél vezetett bankszámláján 2020. január 20. napján 5.087.088 forint volt.

[10] Az üzletrész adásvételi szerződés megkötésére tekintettel az alperes az adós cégben fennálló 100%-os üzletrészt 2020. március 20. napján átruházta személy2 neve kínai állampolgárra 3.000.000 forint vételár ellenében.

[11] A Budapest Környéki Törvényszék Cégbírósága a Cg.Cégjegyzékszám1/20. számú, 2020. május 14. napján kelt végzésében a változás bejegyzése iránti kérelmet elutasította, arra tekintettel, hogy az adós a hiánypótlási felhívásának nem tett eleget.

[12] A törvényszék az adós fizetéseképtelenségét a felperes 2021. július 8. napján benyújtott kérelme alapján, a Fpk. ügyszám2 számú, 2023. november 16. napján kelt végzésével megállapította és elrendelte a felszámolását. A felszámolást elrendelő jogerős végzés közzétételének napja 2022. január 17. napja volt, amely egyben a felszámolás kezdő időpontja.

[13] A felperes által bejelentett hitelezői igényt a felszámoló 42.438.160 forint összegben nyilvántartásba vette.

[14] A felszámoló 2023. szeptember 25. napi egyszerűsített felszámolási zárójelentése és zárómérlege szerint egy hitelezői igénybejelentés történt, 42.308.160 forint összegben a felperes részéről. A felelős őrzésből felszabadított bankszámlapénz összege 4.950.063 forint. A felszámoló a nyilvántartások és iratok hiánya miatt a felszámolási eljárás egyszerűsített módon történő befejezését kérte és a felperesi hitelezői igény részbeni, 4.582.313 forint erejéig történő kiegyenlítését javasolta.

[15] A törvényszék az adós ellen folyó felszámolási eljárást befejezte, az erről szóló jogerős végzést 2024. február 16. napján tették közzé a Céglapban.

[16] Az adós felszámolási eljárásban ki nem elégített felperesi hitelezői igény összege 37.855.847 forint.

[17] A felperes keresetében kérte: az elsőfokú bíróság állapítsa meg, hogy az alperes mint az adósnak a felszámolási eljárása megindítását megelőző három éven belül részesedését átruházó, többségi befolyással rendelkező volt tagja, korlátlanul felel az adós ki nem elégített 37.855.847 forint összegű kötelezettségeiért. Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperest az adós felszámolási eljárása során a felperes által bejelentett és nyilvántartásba vett, a felszámolási vagyontól és egyéb úton meg nem térülő 37.855.847 forint felperesi hitelezői igény és 1.335.680 forint perköltség megfizetésére.

[18] A felperes a keresetét a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv). 63/A. §-ára alapozta, figyelemmel a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:63. § (1) bekezdésére, a Ptk. 3:169. § (1) – (2) bekezdésire, valamint a Ptk. 3:25. § (1) bekezdés d) pontjára.

[19] Előadta: a cégnyilvántartás adatai alapján megállapítható, hogy alperes mint az adós többségi, kizárólagos befolyással rendelkező tagja, a gazdasági társaságban fennálló 100%-os üzletrészt átruházta a felszámolási eljárás megindítására irányuló kérelem 2021. július 8. napján történt benyújtását megelőző három éven belül, 2020. március 20. napján személy2 neve kínai állampolgárra. A cégbíróság a változás bejegyzése iránti kérelmeket visszautasította, valamint elutasította. A felperes szerint ennek azonban nincs kihatása az átruházás megtörténtére. E körben hivatkozott a Cstv. 63/A. § normaszövegére, amelynek alapján a jogszabályhely alkalmazásának feltétele az átruházás maga, nem pedig az átruházás cégnyilvántartásba történő bejegyzése. Álláspontja alátámasztására a Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.038/2023/4.számú ítéletének [21] és [22] bekezdéseire, valamint a 11.Gf.40.311/2022/4. számú ítéletére hivatkozott, továbbá aláhúzta, hogy az üzletrész átruházásának megtörténtét az alperesnek az adóellenőrzés során tett nyilatkozata is megerősíti, s az alperes megbízásából eljáró jogi képviselő nyilatkozatában rögzítettek úgyszintén alátámasztják. A felperes nem vitatta, hogy a 2019. december 13. napján megkötött adásvételi szerződés meghiúsult, megszűnt.

[20] A felperes kiemelte: annak igazolása, hogy az adós az átruházáskor még fizetőképessé volt, és a fenyegető fizetéseképtelenség vagy a fizetéseképtelenség csak azt követően következett be, az alperest terheli.

[21] Ugyanakkor állította, hogy az adós az üzletrész átruházásakor és már azt megelőzően is fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt, a vele szemben lefolytatott, 2019. január 1. –2020. április 30. időszakra vonatkozó adóellenőrzés általános forgalmi adó adónemben 38.040.000 forint adóhiányt tárt fel, valamint az adóhatóság 19.020.000 forint adóbírságot is kiszabott.

[22] Hivatkozott a kialakult bírói gyakorlatra, amely szerint az adótartozás már akkor esedékessé válik, amikor az adótörvényekben meghatározott időpontok eredménytelenül teltek el, az adózó az önkéntes adóbevallási és befizetési kötelezettségét esedékességgel nem teljesítette [BH2013.12.].

[23] Ezt figyelembevéve az adós a 2019. december 13. napján történt üzletrész-átruházás időpontjában legalább 42.045.160 forint összegű adótartozással rendelkezett, amelynek kielégítéséhez szükséges likvid pénzeszköze meglétét nem igazolta.

[24] Az adós fizetéseképtelenségét annak alapján is alátámasztottnak látta, hogy ellene 2020. január 1. (helyesen január 6.) napjától egészen a felszámolási eljárás megindításáig végrehajtási eljárás volt folyamatban. Az adós bankszámláján található, alperes által hivatkozott 4.582.313 forintról az volt a véleménye, hogy ez sem volt likvid vagyonnak tekinthető, mert büntetőeljárás hatálya alatt állt.

[25] A felperes a követelése összegszerűségével kapcsolatban előadta, hogy a felszámolási eljárás során 42.438.160 forint hitelezői követelést jelentett be, amelyet a felszámoló elismertként nyilvántartásba vett. Ebből 4.582.313 forint megtérült, így az eljárás végén a nyilvántartott, ki nem elégített követelésének összege 37.855.847 forint.

[26] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

[27] Részben vitatta a Cstv. 63/A. §-a szerinti tényállási elemek fennállását, ugyanakkor hivatkozott az ott megjelölt kimentési okokra is, vagyis arra, hogy az átruházás időpontjában az adós még fizetőképese volt, és a fenyegető fizetéseképtelenség vagy fizetéseképtelenség csak ezt követően következett be, továbbá az alperes az üzletrész-átruházás során jóhiszeműen és a hitelezők érdekeinek figyelembevételével járt el.

[28] A törvényi feltételek tekintetében azzal érvelt, hogy a cégtörténet tanúsága szerint az alperes a mai napig az adós kizárólagos tulajdonosa, így a Cstv. 63/A. §-a nem alkalmazható.

[29] Álláspontja szerint a felperes által hivatkozott üzletrész-adásvételi szerződés a részesedés átruházását nem igazolja, ugyanis a tagváltozás átvezetése elmaradt, az adós társaságban az alperes tulajdonos maradt. Ezt támasztja alá az adós felszámolását elrendelő végzés, amely szintén az alperest, az adós alapítóját és ügyvezetőjét tüntette fel, valamint a felperes adóeljárásban tett nyilatkozata, amely eljárásban az alperest tagnak, illetve ügyvezetőnek tekintették.

[30] Véleménye szerint ezt az értelmezést erősíti a Fővárosi Ítéltábla FÍT határozatszáma számú határozata.

[31] Ezen túlmenően hivatkozott az (EU) 2017/1132 irányelvnek a digitális eszközök és folyamatok társasági jog terén történő használata tekintetében történő módosításáról szóló Európai Parlament és a Tanács 2019/1151 számú irányelvére (2019. június 20.), amely szerint eltérés esetén a nyilvántartási jegyzékbe bejegyzett adat az irányadó.

[32] Állította, hogy az első üzletrész-adásvételi szerződés megghiúsult, a második adásvételi szerződés alapján pedig a változásbejegyzési kérelmet elutasították, amely ellen

fellebbezést nem terjesztettek elő, a kérelmet ismételten nem nyújtották be, a vevő elállt a szerződéstől.

[33] A Cstv. 63/A. §-ában megjelölt kimentési okok körében hangsúlyozta: a felperes által becsatolt iratok önmagukban igazolják azt a tényt, hogy az adós 2021-ben, még a felperes által benyújtott felszámolási kérelem előterjesztésekor is fizetőképessé volt, a bankszámláján a felperes által megjelölt követelésnél nagyobb összeg volt tálalható; az adós 2021. július 7. napján 4.033.160 forint adótartozással rendelkezett, míg az adósnak 4.950.063 forint bankszámlapénz állt rendelkezésére, az adóhiányt csak utóbb állapították meg. Ezt támasztja alá az is, hogy az adósnak a felperesen kívül további hitelezője nem volt. A 2019. decemberében esedékes tartozás az adós likvid vagyonából a felszámolási eljárásban meg is térült.

[34] Az elsőfokú bíróság a keresetet megalapozottnak találta.

[35] A döntése jogi indokolása keretében idézte a Cstv. 63/A. §-át.

[36] Mindenekelőtt megállapította, hogy a felperes a keresetét jogvesztő határidőn belül terjesztette elő, hitelezői mivoltát igazolta, a törvényszék által jóváhagyott vagyonfelosztási javaslatból megállapítható, hogy az adósnak a 3.000.000 forint jegyzett tőkéje 50%-át jóval meghaladó 42.474.160 forint tartozása állt fenn. Az elsőfokú bíróság ezt követően idézte a Ptk. 3:168. § (1) és (2) bekezdéseit, valamint a Ptk. 3:169. § (1) bekezdését.

[37] Az üzletrész átruházásának megvalósulását vitató alperesi védekezéssel szemben kiemelte: a 2020. március 20. napján kelt üzletrész adásvételi szerződés alapján az új tag a változást bejelentette az adós társaság felé, hiszen az adós társaság 2020. április 3. napján változásbejegyzés iránti kérelmet nyújtott be a Budapest Környéki Törvényszék Cégbíróságához. A cégbírósági bejegyzés nem konstitutív hatályú, nem ez hozza létre a jogot, hanem csupán deklaratív hatályú. Az üzletrész-átruházás a szerződés megkötésével megvalósult. Önmagában a változásbejegyzési kérelem elutasítása nem eredményezi az üzletrész-átruházási szerződés megghiúsulását.

[38] A törvényszék aláhúzta továbbá: az alperes hivatkozott arra, hogy a közvetítő elmondása szerint a vevő elállt a szerződéstől. Írásbeli nyilatkozat az elállásról azonban nem született, a Ptk. 3:168. § (1) bekezdése értelmében a vevő elálló nyilatkozatot érvényesen csak írásban tehetett volna. A törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy az alperes a második szerződéssel kapcsolatos hivatkozását nem igazolta; az a körülmény, hogy a felperes az adóellenőrzési eljárás során a közhiteles cégnyilvántartás alapján az alperest tekintette a cég ügyvezetőjének és tagjának, irreleváns a per eldöntése szempontjából. Mindezek alapján megállapította, hogy a Cstv. 63/A. § első fordulata szerinti konjunktív feltételek fennálltak.

[39] Az alperes által hivatkozott kimentési okot vizsgálva mindenekelőtt aláhúzta: annak bizonyítása, hogy az adós fizetőképessé volt az üzletrész-átruházás időpontjában, az alperest terhelte.

[40] A törvényszék e körben a Kúria vonatkozó határozataira utalt, melyek szerint az adófizetési kötelezettség esedékességének időpontja a vizsgált eredeti időszakhoz kötődik, nem a határozat jogerőre emelkedéséhez, ami a perbeli esetben azt jelenti, hogy az adófizetési kötelezettség esedékessége a 2019. évhez kapcsolódik, így a megállapított adókülönbözlet és egyben adóhiány összege 2019. május 20. napján esedékessé vált [BH2015. 343., BH2013. 12.]. Ha az adósnak ekkor rendelkezésre is állt még a bankszámláján 5.087.088 forint, ez nem elegendő a fizetőképesség bizonyítására, mivel a megállapított adótartozása jóval meghaladta ezt az összeget. Más körülményre pedig nem hivatkozott és nem is igazolt az alperes.

[41] A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság a felperes részéről igazoltnak találta a Cstv. 63/A. §-a szerinti törvényi tényállási elemeket, míg az alperes által bizonyítatlannak ítélte a hivatkozott kimentési okok fennállását, ezért a felperes keresetének helyt adott

[42] Az elsőfokú bíróság ítéletét az alperes fellebbezéssel támadta, elsődlegesen annak megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.

[43] Jogorvoslati kérelmének indokolása szerint az ítéletben szereplő tényállás hiányos, önellentmondó, iratellenes, megalapozatlan következtetéseket tartalmaz, a bizonyítékok értékelését nélkülözi.

[44] Az ítéletben rögzített tényállást a következő pontokon nevezte iratellenesnek:

[45] Az alperes nem 2018. augusztus 8. napjától volt egyedüli tulajdonosa az adósnak.

[46] Az adósnak 2019. május 20. napján nem volt 38.040.000 forint esedékes adótartozása, hanem 2019. december 13. napján is csak 4 millió forint összegű adótartozása mutatkozott, míg a eljárást segítő -nél vezetett bankszámlán 2020. január 20. napján az ítélet szerint is 5.087.088 forint volt.

[47] A jövőre nézve, 2018. október 8. napján nem lehetett 2019. január 1. – 2019. április 30. közötti időszakra adóellenőrzést elrendelni.

[48] Az adóhatóság 2019. január 14. napján nem indított végrehajtást.

[49] Az ítéleti döntés és a tényállás összhangjának hiánya körében sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem tért ki az alkalmazandó Cstv. hatályának kérdésére, holott a felperes a keresetlevelében a 2019. december 13. napján hatályos állapotot kérte alkalmazni, az ekkor létrejött adásvételt azonban a törvényszék megíúsultnak tekintette.

[50] Kifogásolta, hogy a törvényszék nem nyújtott anyagi pervezetést az üzletrész átruházására vonatkozó tényállítás kapcsán, annak ellenére, hogy a Cstv. 63/A. §-ban foglalt felelősségnél tényállási elem, hogy az átruházás időpontjában a cég fizetéseképtelenségi helyzetben volt-e, ennek ellenére az ítéletében rögzítette, miszerint az átruházáskori fizetőképesség bizonyítása az alperest terheli.

[51] Hiányolta az ítéletből annak rögzítését, hogy az adós elleni felszámolási kérelmet a felperes terjesztette elő, és az akkori követelése még csak 4 millió forint volt, mely összeg az adós bankszámláján rendelkezésre állt, és a felperes a felszámolási vagyonból ennél magasabb összeget kapott meg. E körben a felperes állítása is az volt, hogy az adós társaság tartozása az átruházást követően vált ismertté.

[52] Az alperes álláspontja szerint az ítélet ellentmondásosságát és felülbírálatra való alkalmatlanságát okozza, hogy a törvényszék a két üzletrész adásvétel között sem ténybeli, sem jogi különbséget nem tett. Döntéséből nem derül ki, hogy az első vagy a második vevőre szálltak át a jogok és kötelezettségek, annak ellenére, hogy a felperes és a felszámoló is az alperest nevezte tulajdonosnak és ügyvezetőnek, az üzletrész adásvétel meg nem valósulását az alperesen kívül álló személyek is ismerték és elismerték.

[53] Helytelenül alkalmazta továbbá szerinte a törvényszék a Ptk. 3:169. § (1)-(2) bekezdéseit, mert ezek a társaság és a tagok közötti jogviszonyról szólnak, nem pedig a külső harmadik személyek felé fennálló jogokról és kötelezettségekről.

[54] Aláhúzta: az első adásvétel megíiusulása tényként megállapított, míg a második a törvényszék szerint annak ellenére nem nyert igazolást a Ptk. 6:6. § (2) bekezdése alapján, hogy a két ügylet között semmi különbség nem volt és a felperes az üzletrész-adásvételekkel összefüggésben a Ptk. 6:6. §-ára nem is hivatkozott, melynek rendelkezéseit a Ptk. 6:94. §-a feloldja.

[55] Kiemelte: a közhiteles nyilvántartásban az alperes folyamatosan, megszakítás nélkül tulajdonos és ügyvezető volt, különben a felé történt kézbesítések sem voltak szabályszerűek, így a felperes követelése sem vált esedékessé. Aláhúzta: olyan jogi lehetőség nem állhat fenn, hogy ugyanazon a napon valaki nem ügyvezető, és nem tagja egy cégnek, de a cég iratait részére joghatályosan kézbesítik (meghatalmazás nélkül), ez az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdésébe ütközne.

[56] A kimentési okok vizsgálata körében arra hivatkozott, hogy a törvényszék a Kúria döntését nem megfelelően idézte és alkalmazta. Az esedékesség időpontja ugyanis a jogerős határozat kézbesítésétől számított 15 nap. A fizetéseképtelenség ennél korábban nem következhet be. Erre figyelemmel az adós mindkét üzletrész átruházási szerződés időpontjában fizetőképés volt és a felszámolási kérelemben szereplő követelést is meghaladó pénzállománnyal bírt.

[57] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

[58] A fellebbezés szerinti iratellenességre hivatkozással szemben kifejtette: az ítélet csupán elírást tartalmaz néhány ponton.

[59] Az adós adótartozását illetően aláhúzta: 2019. május 20. napján 38.040.000 forint esedékes adótartozása volt, melyet az ügyben említett adóellenőrzés során tártak fel. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az adókülönbözet – ami egyben adóhiányt is jelent – esedékessé vált, amelyet az adósnak meg kellett volna fizetnie.

[60] A lejárt esedékességű adótartozás összege az első üzletrész-átruházás időpontjában, 2019. december 13-án 42.045.773 forint volt. Az alperes nem bizonyította, hogy ilyen mértékű likvid vagyon az adós rendelkezésére állt, tehát fizetőképessé lett volna az üzletrész átruházásakor, holott az alperesnek a felelőssége kimentéséhez azt kellett volna bizonyítania, hogy a vagyoni részesedése átruházásának időpontjában az adós cég még fizetőképessé volt, a tartozásának felhalmozódása csak ezt követően következett be, illetve – amennyiben a cég fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt vagy nem volt fizetőképessé – az átruházás során jóhiszeműen és a hitelezők érdekeinek figyelembevételével járt el.

[61] Az alperes azt, hogy az adós az átruházás időpontjában fizetőképessé volt, nem bizonyította eredményesen, jóhiszeműségre nem is hivatkozott.

[62] Az alkalmazandó jogszabályt illetően kiemelte: a perfelvétel során egyértelműen nyilatkozott arról, hogy a második szerződés, azaz a 2020. március 20. napján hatályos szabályok alkalmazását kéri. Az adós társaság részéről 2020. évben két alkalommal nyújtottak be változásbejegyzési kérelmet – új tagjegyzékkel és alapító határozattal – a cégbírósághoz, mely mindkét esetben az új tag bejegyzésére irányult. Így az üzletrész-átruházás megtörténtét, és az átruházó tag kifejezetten erre irányuló szándékát nem lehet megkérdőjelezni.

[63] Az üzletrész-átruházás megtörténtét a csatolt szerződéseken túl Ügyvéd ügyvéd nyilatkozata is alátámasztja.

[64] Az alperes az adóellenőrzés során az adóhatóság előtt tett nyilatkozatában maga is azt állította, hogy 2019. december 13. napjától az üzletrésze átruházása miatt nem tulajdonosa a társaságnak.

[65] Kiemelte: az elsőfokú bíróság a 2025. február 18-i tárgyaláson a szükséges anyagi pervezetést megtette.

[66] Az adós felszámolási eljárás kezdeményezésekor ismert adótartozásának összege nem releváns, az alperes állítása önmagában nem alkalmas a fizetőképesség igazolására.

[67] A perbeli üzletrész-adásvételek közötti ténybeli és jogi különbségtétel kérdéséről az volt a véleménye, hogy nem tárgya jelen pernek, a lényeg az alperesi magatartás

és szándék. Jelen perben az átruházás időpontja és körülményei, valamint eredménye alapján a hitelezői érdekek sérelme nem vitatható és az sem, hogy azzal az alperes szándéka a felelősség alóli mentesülés volt.

[68] Hangsúlyozta: kizárólag annyiban nem vitatta az első szerződés meghiúsulását, hogy a második átruházással összefüggésben kérte az alperes felelősségének megállapítását.

[69] Kiemelte: az elsőfokú bíróság a Kúria döntéseit helyesen értelmezte és alkalmazta, ezt tükrözte az anyagi pervezetése is. Az adóhatósági megállapítás esedékessége, valamint az adókötelezettség eredeti esedékessége elhatárolandó egymástól. Ennek lényege abban áll, hogy az adófizetési kötelezettség esedékességének időpontja a vizsgált eredeti időszakhoz kötődik, nem a határozat jogerőre emelkedéséhez. Ennélfogva az utólag feltárt 38.040.000 forint adóhiány összege 2019. május 20. napján esedékessé vált.

[70] A felperes arra is hivatkozott az elsőfokú eljárás során, hogy a bankszámlapénz az adós, illetve az alperes ellen folyó büntetőeljárás miatt zár alatt volt, így likvid pénzeszközként nem volt figyelembevehető, de amint a törvényszék is kitért rá, az adótartozás jóval meg is haladta annak összegét.

[71] Amint az elsőfokú bíróság rögzítette, az alperes ezen kívül más körülményre nem hivatkozott, ilyet nem is igazolt.

[72] A felperes végül leszögezte: az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabálysértés nélkül lefolytatott eljárásban hozta meg határozatát, ezért annak hatályon kívül helyezése sem lehet indokolt.

[73] A fellebbezés alaptalan.

[74] Az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékok okszerű mérlegelésével, eljárási szabálysértés nélkül, helyesen állapította meg és helytálló az abból levont jogi következtetése is. Az ítéltábla a döntése indokaival is egyetért, ezért azok megismétlését mellőzi; a fellebbezésben foglaltakra tekintettel csupán az alábbiakra mutat rá.

[75] A felperes a keresetét a Cstv. 2020. március 20. napján hatályos 63/A. §-ára alapította. Azt, hogy a Cstv. ekkori időállapota szerinti szabályozásra kíván hivatkozni, a perfelvétel során egyértelművé tette, amint ez a perfelvételi szakaszban felvett 9. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben tett nyilatkozatából kitűnik.

[76] A fellebbezéssel támadott ítéletből az is nyilvánvaló, hogy az elsőfokú bíróság is a Cstv. ekkor hatályos rendelkezéséből indult ki, tekintettel arra, hogy egyértelműen az időrendben második üzletrész-adásvételi szerződést vette figyelembe akként, mint amelynek

alapján az alperesnek a Kft. neve.-ben fennállt üzletrésze perben vizsgált átruházása megtörtént.

[77] A Cstv. fenti időpontban hatályos 63/A. §-a szerint: amennyiben az adósnak a bíróság által jóváhagyott közbenső mérleg, egyszerűsített eljárás esetén pedig a bíróság által jóváhagyott vagyonfelosztási javaslat szerint, a jegyzett tőkének 50%-át meghaladó mértékű tartozása van, a hitelező kereseti kérelmére a Cstv. 6. § (1) bekezdése szerint illetékes bíróság megállapítja, hogy a felszámolási eljárás megindítását megelőző három éven belül a részesedését átruházó többségi befolyással rendelkező volt tag (részvényes) korlátlanul felel az adós ki nem elégített kötelezettségéért, kivéve, ha a részesedését átruházó volt tag bizonyítja, hogy az átruházás időpontjában az adós még fizetőképese volt, és a fenyegető fizetéseképtelenség, vagy a fizetéseképtelenség csak ezt követően következett be, vagy az adós ugyan fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt, vagy már fizetéseképtelen volt, de a tag az átruházás során jóhiszeműen és a hitelezők érdekeinek figyelembevételével járt el. [...] A keresetet legkésőbb a felszámolási eljárás jogerős lezárásáról hozott határozat Cégközlönyben való közzétételét követő 90 napos jogvesztő határidőn belül lehet benyújtani.

[78] Az ítéltábla a fenti jogszabályi rendelkezések értelmezése körében mindenekelőtt rögzíti, hogy a vagyoni hányad rosszhiszemű átruházása miatti felelősség szabályaival elérni kívánt jogalkotói cél az volt, hogy a felszámolás alá került gazdasági társaság hitelezőinek ki nem elégített követeléseikért a társaság azon tagjai is helyt állni legyenek kötelesek, akik a társaságban meglévő részesedésüket a tagi felelősségre vonásuk elkerülése érdekében ruházták át. Ez esetben a hitelezői érdekek sérelme nem abban nyilvánul meg, hogy az ügyletkötés eredményeként csökken az adós gazdasági társaság vagyona, hanem abban, hogy ennek következtében a hitelezők számára hátrányosan megváltozik a ki nem elégített hitelezői követelésekért felelőssé tehető személyek köre.

[79] A Cstv. 2020. március 20. napján hatályos időállapota szerinti 63/A. § rendelkezései a megállapítható felelősségnek több konjunktív feltételét határozzák meg:

- (1) A bíróság által jóváhagyott közbenső mérleg vagy vagyonfelosztási javaslat szerint az adósnak a jegyzett tőkéje 50%-át meghaladó mértékű tartozása van;
- (2) az adós társaság többségi befolyással rendelkező volt tagja;
- (3) a felszámolási eljárás megindítását megelőző három éven belül a részesedését átruházza.

[80] Az adott esetben az a feltétel, hogy az adós társaság által hátrahagyott tartozás mértéke meghaladta az adós jegyzett tőkéjének 50%-át, nem vitásan fennállt.

[81] Az a körülmény, hogy az alperes többségi befolyást biztosító részesedéssel rendelkezett az adós társaságban és a részesedése átruházására adásvételi szerződést kötött, szintén nem vitás, illetve a perben okiratokkal igazolt.

[82] A fenti feltételek kapcsán az alperes a keresettel szemben azzal védekezett, hogy nem minősül volt tagnak, mivel egészen az adós társaság cégjegyzékből való törléséig az adós tagja maradt, mindvégig az adós tagjának minősült, mert a cégbíróság a tagsági jogviszonyának bejegyzését nem törölte a cégnyilvántartásból.

[83] Az elsőfokú bíróság ítéletében a tagsági jogviszonya megszűnésének megítélésével kapcsolatban írtakkal szemben a fellebbezésében azzal érvelt, hogy a Ptk. 3:169. § (1)-(2) bekezdése a társaság és a tagok közötti jogviszonyról szól, így a törvényszék helytelenül hivatkozott ezekre a törvényi rendelkezésekre.

[84] Az ítéltábla az alperes által felhozott érveket alaptalannak találta a következők szerint:

[85] A Ptk. 3:169. § (1) bekezdése egyértelműen kimondja, hogy az üzletrész átruházása esetén az átruházónak a tagsági jogviszonyból eredő jogai és kötelezettségei átszállnak az üzletrész megszerzőjére.

[86] Ebből következően az időrendben második üzletrészátruházási szerződés megkötésével az alperes mint átruházó tag, tagsági jogai és kötelezettségei átszálltak az üzletrész vevőjére.

[87] Tekintettel arra, hogy a cégbírósági bejegyzés – amint ezt az elsőfokú bíróság is hangsúlyozta – nem konstitutív, csupán deklaratív, nem létrehozza, csak deklarálja az üzletrészátruházást, a tagsági jogok és kötelezettségek átszállásának megtörténte szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a cégbíróság a tagváltozást bejegyezte-e a cégnyilvántartásba.

[88] A Ptk. 3:169. § (2) bekezdésében írtak nem vitásan az új tag és a társaság viszonylatában rendelkező szabályt fogalmazzák meg, amikor úgy rendelkeznek, hogy az üzletrész átruházása folytán bekövetkezett tagváltozás a társasággal szemben annak bejelentéstől hatályos; az üzletrész új jogosultját a társasággal szemben – a nyilvántartásba vételtől függetlenül – a bejelentéstől illetik meg a tagsági jogviszonyból eredő jogosultságok, és terhelik a tagsággal járó kötelezettségek.

[89] E megfogalmazás is arra utal azonban, hogy a tagváltozás a társaságnak való bejelentéstől függetlenül létrejön, csupán annak a társasággal szembeni hatálya nem áll be addig, amíg az új tag a tagváltozást a társaság felé be nem jelenti. Ez a szabály még a nyilvántartásba vételtől függetlenül is érvényesül. E rendelkezések alkalmazása körében irányadó bírói gyakorlat szerint az üzletrész átruházása a szerződő felek egymás közötti viszonylatában a szerződés megkötésének napjától, vagy a szerződésben meghatározott

esetlegesen későbbi időponttól, vagy feltétel bekövetkeztétől hatályos, azonban az üzletrész ebben az időpontban kerül az átruházó személy tulajdonából az üzletrészt megszerző személy tulajdonába, aki ettől az időponttól gyakorolhatja az üzletrésszel kapcsolatos tulajdonosi jogokat (átruházhatja, megterhelheti, biztosítékba adhatja az üzletrészt). Az üzletrész átruházása folytán bekövetkezett tagváltozás a társasággal szemben attól az időponttól válik hatályossá, amikor az üzletrészt átruházással megszerző tulajdonos, a tagváltozást az üzletrészáttruházási szerződés (jogügylet) csatolásával és a tagjegyzékbe történő bejegyzésre irányuló kérelem előterjesztésével együtt bejelenti a társaságnak [Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.038/2023/4. számú ítélet [20],[21] bekezdései].

[90] Ami a cégnyilvántartás közhitelességére való alperesi hivatkozást illeti: a cégnyilvántartásba bejegyzett adatokkal szemben ellenbizonyításnak van helye.

[91] A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 22. § (4) bekezdése értelmében – noha amennyiben a cégjegyzékbe bejegyzett és a Céglőnyben megjelent adat, a cégjegyzékbe bejegyzett adat, illetve a cégnyilvántartásban szereplő okirat egymástól eltér, a cégjegyzékbe bejegyzett adat az irányadó – harmadik személy hivatkozhat olyan okiratra és adatra is, amelynek tekintetében a cég nem tett eleget a cégbírósági bejelentési, illetve közzétételi kötelezettségének.

[92] Így a felperes mint harmadik személy sem volt elzárva attól adott esetben, hogy olyan okiratra – jelen esetben üzletrész-adásvételi szerződésre – hivatkozzék, melynek alapján az alperes az üzletrészt átruházta.

[93] Mivel a felperes perfelvételi nyilatkozataihoz igazodóan a per tárgya az időben második üzletrész-adásvételi szerződésen alapult, az első szerződés konkrét sorsa az ügyben nem volt releváns, jelentősége az ezt követően kötött második üzletrész-adásvételi szerződésnek volt.

[94] E második szerződéssel kapcsolatban az alperes perfelvételi nyilatkozata a már említettek szerint az volt, hogy annak alapján a tagváltozás bejegyzését a cégbíróság elutasította, amely döntés ellen fellebbezést nem terjesztettek elő és újabb változásbejegyzési kérelmet sem nyújtottak be. Ennek fényében érvelt azzal a keresettel szemben, hogy az adós tagja maradt a társaságnak. A szerződés érvénytelenségére az alperes a perben nem hivatkozott.

[95] Az alperes a személyes meghallgatása során említést tett ugyan arról, hogy a második átruházás esetében a vevő elállt a szerződéstől, azonban az alperes ezzel egyidejűleg azt is előadta, hogy az elállást a közvetítőtől hallotta, arról írásbeli nyilatkozat nem született.

[96] A fél személyes meghallgatása során előadottak nem minősülnek perfelvételi nyilatkozatnak, mindazonáltal a Ptk. 3:168. § (1) bekezdése értelmében az üzletrész átruházását írásba kell foglalni, amivel párhuzamosan az elsőfokú bíróság által is felhívott Ptk. 6:6. § (2) bekezdése úgy rendelkezik: ha a jognyilatkozat meghatározott alakban tehető

meg érvényesen, a jognyilatkozat módosítása, megerősítése, visszavonása, megtámadása, valamint a jognyilatkozat alapján létrejött jogviszony módosítása és megszüntetése is a meghatározott alakban érvényes. Így az üzletrész-adásvételi szerződéstől való érvényes elálláshoz is írásba foglalásra lett volna szükség.

[97] Az alperes az elállás írásbeliségének hiányával kapcsolatban a Ptk. 6:94. §-ára hivatkozott, ami az adott esetben nem foghatott helyt.

[98] A Ptk. 6:94. § (2) bekezdése szerint a szerződésnek a kötelező alakiság mellőzésével történt módosítása, megszüntetése vagy felbontása is érvényes, ha az annak megfelelő tényleges állapot a felek egyező akaratából létrejött.

[99] A rendelkezésre álló bizonyítékokból azonban az alperesnek és a vevőnek a szerződés felbontására vonatkozó egyező akaratára nem lehet következtetést levonni önmagában abból, hogy a vevő nem terjesztett elő fellebbezést a cégbíróság változásbejegyzést elutasító határozata ellen, illetve nem nyújtott be újabb változásbejegyzési kérelmet.

[100] Ugyanakkor egyéb tényekből, körülményekből pedig éppen a szerződés felbontására vonatkozó egyező akarat hiányára lehet következtetni.

[101] Szerződéstől való elállás esetén a Ptk. 6:213. § (1) bekezdése értelmében a szerződés felbontásának szabályait kell alkalmazni. A Ptk. 6:212. § (3) bekezdése szerint a szerződés felbontása esetén a már teljesített szolgáltatások visszajárnak.

[102] Ehhez képest arra vonatkozó adat a perben nem merült fel, hogy az alperes a 3.000.000 forint vételárat, amelyet a 2020. március 20. napján kelt üzletrész-adásvételi szerződés 3. pontja szerint a szerződés aláírásával egyidejűleg átvett, visszafizette volna a vevőnek.

[103] Ezen kívül az alperes jogi képviselőjében Ügyvéd ügyvéd a cégbírósághoz 2021. szeptember 1-jei keltezéssel benyújtott beadványában (az elsőfokú eljárásban keletkezett iratokhoz F/14 alatt csatolva) – a második üzletrész-adásvételi szerződés alapján történő változásbejegyzés iránti kérelem 2020. május 14. napi elutasítását követő több mint egy év után is – azt jelentette be, hogy az alperes a társaság jegyzett tőkéje 100%-ának megfelelő üzletrészt értékesítette, a változások bejegyeztetése az új alapító (egyedüli tag) kötelezettsége, erre a megbízója (az alperes) hatást gyakorolni nem tud.

[104] Ügyvéd ügyvéd, szintén mint az alperes jogi képviselője, az adóhatóságnak címzett 2022. július 7-ei keltezésű iratában (az elsőfokú eljárásban keletkezett iratokhoz F/23a alatt csatolva) ugyancsak úgy nyilatkozott, hogy ügyfele (az alperes) az üzletrészt átruházta és mellékelte az alperes személyesen aláírt nyilatkozatát is (az elsőfokú eljárásban keletkezett iratokhoz F/23b alatt csatolva), melynek 16. pontjában az alperes ugyanezt jelentette ki. Az, hogy ezen okiratokban a 2019. december 13. napján kelt – azaz az időben előbbi – üzletrész-adásvételi szerződésre történik utalás, nem változtat azon, hogy az alperes

említett nyilatkozataiból semmilyen módon nem lehet az üzletrész-adásvétel felbontására irányuló akaratára következtetni.

[105] Az adósnak a tagi minősége fennállásával való védekezése tehát az előbbieken részletezettek szerint nem volt eredményes.

[106] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság alappal állapította meg az alperes volt tagi minőségét, és ezáltal egyúttal azt is, hogy a Cstv. 63/A. §-a szerinti korlátlan felelősség megállapításához valamennyi együttes törvényi feltétel fennáll.

[107] E felelősség alól ugyanakkor az adott jogszabályhely lehetőséget biztosít a volt tag számára a kimentésre, ha bizonyítja, hogy:

(1) az átruházás időpontjában az adós még fizetőképés volt, és a fenyegető fizetésektelenség vagy a fizetésektelenség csak ezt követően következett be;

(2) vagy az adós ugyan fizetésektelenséggel fenyegető helyzetben volt, vagy már fizetésektelen volt, de az átruházás során jóhiszeműen és a hitelezők érdekeinek figyelembevételével járt el.

[108] Az alperes kimentésképpen azzal védekezett, hogy az átruházáskor az adós még fizetőképés volt, hiszen az akkor fennállt adótartozása összegét meghaladó bankszámlapénz állt a rendelkezésére, az adóhiányt csak később állapították meg.

[109] E hivatkozás tekintetében mindenekelőtt azt kell kiemelni, hogy a perben tárgyalt volt tagi felelősségre vonatkozó törvényi tényállás megvalósulása szempontjából nem csupán az adós fizetésektelensége, hanem az is figyelembe jön, ha csupán fizetésektelenséggel fenyegető helyzetben volt.

[110] Így amennyiben egy adott körülménynek (jelen esetben az adós adózói magatartásának) következményei az üzletrész átruházásakor aktuálisan még nem is idéztek elő az adósnál fizetésektelenséget, de ennek jövőbeli bekövetkezésével fenyegettek, a felelősség megállapításához szükséges egyik konjunktív feltétel már ennek alapján is megállapítható.

[111] Ugyanakkor a Kúria kétségtől több, az elsőfokú bíróság által is konkrétan megjelölt esetben kimondta, hogy az adófizetési kötelezettség esedékességének időpontja a vizsgált eredeti időszakhoz kötődik, a később feltárt adóhiány az eredeti esedékességhez kapcsolódó jogkövetkezményeken nem változtat. Jelentősége az adózó bevallási és adófizetési kötelezettségével érintett időszaknak van az eredeti esedékesség időpontja szempontjából. A BH2013. 12. számon közzétett eseti döntés adott perben is figyelembe veendő elvi megállapítása, hogy „[a] felperes követelése az adófizetési kötelezettség törvényben meghatározott időpontja elmulasztásával az igény állapotába került, hiszen ezt követően már fennállt a lehetősége annak a speciális jogviszonyból eredően nem bírósági,

hanem adóhatósági eljárás keretében történő érvényesítésére. [Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 37. § (1) bekezdés.] Az alperes hivatkozásának megfelelően az Art. 165. §-ának (1) bekezdése alapján a késedelmi pótlék is az adótartozás esedékességének napjától válik érvényesíthetővé.”

[112] Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (Áfa tv.) 55. § (1) bekezdése alapján az adófizetési kötelezettséget annak a ténynek a bekövetkezése keletkezteti, amellyel az adóztatandó ügylet tényállásszerűen megvalósul. Az Áfa tv. – perbeli időszakban hatályos szövegének – 184. § (1) bekezdése alapján az adót önadózással megállapító adófizetésre kötelezett a megállapított adóról az Art. szerint bevallást tesz az állami adó- és vámhatóságnak. A 185. § (1) bekezdése szerint: abban az esetben, ha a 184. § szerint bevallott adó megfizetési kötelezettséget eredményez, az adófizetésre kötelezett az adót legkésőbb az Art.-ban meghatározott esedékességig fizeti meg az állami adóhatóságnak.

[113] Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (új Art.) III. mellékletének 2.1.1. pontja alapján az általános forgalmi adó fizetésére kötelezett adóalany az általános forgalmi adó nettó, elszámolandó összegét, ha havonta tesz adóbevallást, a tárgyhót követő hó huszadik napjáig fizeti meg [...].

[114] A bevallani, bejelenteni elmulasztott és az adóhatóság által utólag megállapított adót (adókülönbözetet) az adóhatóság utólag, határozatban állapítja meg az adóellenőrzés során [új Art. 7. § 4. pont, 144. § (1) bekezdés, az adóigazgatási eljárás részletszabályairól szóló, 465/2017. (XII. 28.) Korm. rendelet 83. §].

[115] Mindebből következik, hogy a bevallani elmulasztott általános forgalmi adó esedékessé vált a törvényben meghatározott adófizetési kötelezettség keletkezésével, s azt a törvényben meghatározott időpontig (a tárgyhót követő hó huszadik napjáig) meg kell fizetni. Az adókövetelés a fizetési határidő elmulasztásával kerül az igény állapotába. Az esedékesség tényén az sem változtat, ha azt az adózó elmulasztotta bevallani és megfizetni, s az adókülönbözet megállapítására utólag került sor.

[116] Az adó megfizetésére vonatkozó kötelezettség esedékességének szempontjából – a fentiek alapján, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzettel való összefüggésben – nincs jelentősége annak, hogy az utólag feltárt adóhiányt az adóhatóság az adós adószámláján csak utóbb, az adóhiány feltárását követően – eljárása eredményeképpen – tüntethette fel, tarthatta nyilván. Magától értetődik, hogy a bevallani elmulasztott adó csak akkor szerepeltethető az adószámlán, ha az adókülönbözetet az adóhatóság végleges határozattal megállapította.

[117] Ez az álláspont jelenik meg a Kúria BH2015. 343. számú eseti döntésében és a Fővárosi Ítéltábla 15.Gf.40.078/2025/8/II. számú ítéletében is.

[118] Ennek figyelembevételével pedig a második üzletrész-átruházási szerződés a perbeli adóhiány esedékességének időszakára esett és így az adós fizetéseképtelensége már az átruházás időpontjára vetítve is megállapítható.

[119] Mivel az alperesnek az előbbieken kifejtettek szerint nem sikerült alátámasztania, hogy az adós az átruházás időpontjában még fizetőképes volt és a fenyegető fizetéseképtelenség vagy fizetéseképtelenség csak ezt követően következett be, a mentesüléséhez azt kellett volna bizonyítania, hogy az üzletrész-átruházás során jóhiszeműen és a hitelezők érdekeinek figyelembevételével járt el.

[120] E kérdések körében azonban bizonyítékot, bizonyítási indítványt nem jelölt meg, ide vonatkozó tényállítást sem tett arról, hogy a vevő kiválasztásakor figyelemmel volt-e a hitelezői érdekekre, a vevő alkalmasságáról, az adós céggel kapcsolatos konkrét szándékairól és azok komolyságáról meggyőződött-e, amelyek tekintetében köteles lett volna tőle elvárható körültekintéssel eljárni ahhoz, hogy a hitelezők érdekeinek szem előtt tartása megállapítható legyen.

[121] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására nem volt indok.

[122] Az ügy érdemi eldöntésére kiható lényeges eljárási szabálysértésre a fellebbezésében az alperes nem hivatkozott alappal, illet az ítéltábla sem észlelt a felülbírálata során, ezért az ítélet hatályon kívül helyezésének sem volt helye (Pp. 381. §).

[123] Az előzőekben kifejtettek tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján – helyes indokaira tekintettel a Pp. 386. § (4) bekezdésének alkalmazásával – helybenhagyta.

[124] Az alperes pervesztes lett, ezért a másodfokú eljárásban felszámított perköltsége a Pp. 83. § (5) bekezdése alapján a terhén marad.

[125] A Pp. 83. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles továbbá a felperes másodfokú eljárásban keletkezett költségei megtérítésére.

[126] A felperes az ítéltábla előtti jogi képviselésével felmerült, jogtanácsosi munkadíjban jelentkező költségigényét 1.335.000 forint összegben számította fel. Az ítéltábla a felperes képviselésével járó kamarai jogtanácsosi munkadíj mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (4) bekezdésére is figyelemmel, a 3. § (1) bekezdés b) pontja alapján határozta meg.

[127] A fellebbezés eredménytelensége folytán a Pp. 101. § (1) bekezdése és a 102. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles megfizetni az államnak az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdésének v) pontja alapján feljegyzett 2.500.000 forint

fellebbezési illetéket, a 2023. január 1. napján hatályba lépett, a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által megelőlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet módosításáról szóló 26/2022. (XII. 6.) IM rendeletben meghatározott módon [Itv. 78. § (4) bekezdés, 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés].

[128] Az ítéltábla tájékoztatja az alperest, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé, az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájának száma: 10032000-01070044-09060018. Az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

Budapest, 2025. november 12.

Dr. Rápolti Barbara s. k.

a tanács elnöke

Dr. Pesti Zsuzsanna s. k.

előadó bíró

Dr. Blázsi Melinda Edit s. k.

bíró